

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
10—12 óra között.
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR:
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők.

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Gusztáv; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

19. szám.

Brassó, Kedd, február 16-án.

II. évfolyam 1886.

A szomszédsági illeték.

Brassó városában többek között egy igen különös intézmény áll fenn; ez a szomszédsági illeték. — Régente felosztották a várost szomszédságokra. Minden ily szomszédság választott magának előljárót, a ki azután a szomszédátya nevét nyerte. Ezek bizonyos hatósági jogokkal voltak felruházva, sőt ma is gyakorolnak némileg ily jogokat. Erkölszi s szegénységi bizonyítványokat nem az erre illetékes városkapitányság állít ki, hanem a szomszédátya; a kapitány csak láttatja azokat.

A szomszédság között előforduló ügyeket a szomszédátya intézték el. A világitásról, közcsatornákról stb. magának a szomszédságnak kellett gondoskodnia. Ezen célból bizonyos illetékek szedettek a szomszédság minden háztulajdonosától s lakójától.

A szükségletek azonban nem emésztették fel a befolyt összegeket s leszámítva a közköltségen folyt tobzódásokat, a még most is napirenden lévő szomszédsági ebédeket, némely szomszédság ezekre menő vagyonnal rendelkezik.

Ezen pénzeket a szomszédátya kezeli. Hogyan és mikép, arról nem szól a krónika. Kamatozólag vannak-e azok elhelyezve, vagy magántüzérkedésre szolgálnak-e, — arról mit sem tudni. Csak annyi tény, hogy 1885 óta ezen illetékek a város költségvetésében nem szerepelnek. Azelőtt is, pl. 1884 re 540 frt 92 kr volt előirányozva. Pedig ennyi befolyt talán egy jó szomszédságból is.

Ezt azonban ma nem kutatjuk. Ha mindazonáltal felelevenítjük ezt a dolgot s belenyulunk a darázsfészekbe, két igen fontos okunk van erre.

Először konstatálni kívánjuk, hogy Brassó város költségvetésében már két év óta szomszédsági illetékek nem figurálnak s hogy a város 1886. évi költségvetésében a kanálisokra s világitásra 10613 frt 83 kr van előirányozva s mindazonáltal a szomszédátya ugyanezen czímen kisebb-nagyobb szomszédsági díjakat szednek.

Konstatálni kívánjuk ezt azért, hogy megkérdezzük a t. tanácstól: vajjon van-e a folyó évben fizetendő 22 százalék községi pótdadó kivétele mellett joga a háztulajdonosokat, de sőt a lakókat is, szomszédsági illeték fizetésére kötelezni? Van-e törvényes joga, s mire alapítja

ezt, követelni az adófizető polgárságtól, hogy akkor, midőn minden adóforintja után 22 kr községi pótlékot fizet, fizessen az még egy-két forint évi szomszédsági díjat?

Ha kimutatja a t. tanács ezen jogának törvényes voltát, akkor bátrak leszünk azt is kérdezni, hogy miért nincs ezen, évenként talán ezrekre menő jövedelem a költségvetésbe felvéve, s azon helyzetben van-e a t. tanács, hogy ezen pénzekről bármikor számolhasson?

Nem akarunk elébe vágni a dolognak, várjuk a tanács felvilágosítását. Annyit azonban mondhatunk, hogy előttünk az egész szomszédsági ügy nem tiszta dolog s szerintünk az adófizető polgárság ezen megterhelhetése jogtalan. Arra való a községi pótdadó s azonkívül új terheket a lakosságra róni nem lehet s nem szabad. — Kérünk e tekintetben felvilágosítást a tanácstól, de nemcsak mi magyarok, hanem tekintet nélkül a nemzetiségre. A zseb dolgában nincs nemzetiségi kérdés.

Az ügy ezen ágáról szólni tehát még korai. Várjuk előbb a felvilágosítást.

Van azonban egy másik ága; ez a második oka felszólalásunknak. Konstatálni kívánjuk, hogy van némely szomszédságoknak ezekre menő vagyona, a mely gyümölcsözetlenül, ugyszólván gazdátlanul hever.

Nem régiben a szomszédságok felosztásáról volt szó. Vagyonukat kizárólag a szász ipariskolának szánták. Azonban meggondolkoztak az illetők; belátták, hogy ez kivihetetlen. Mert azt csak magyar ember pl. nem fogja megengedni, hogy az ő pénzét tudta s akarata nélkül szász ipariskolai célokra fordítsák.

Ez eszmével tehát egyelőre felhagytak; e helyett azonban más alakban lép az fel. Csak a napokban fordult elő az ág. hitv. ev. (szász) presbyterium gyűlésén, hogy egyik szomszédság az ezen egyház által fentartott u. n. „Handfertigkeit-Unterricht“ javára 500 forintot adományozott.

A szomszédátya eljárják egy aláírási ívvel szomszédságuk többségét — mit megnyerni nem nehéz — és aláíratják velök az adománylevelet (gyakran a nélkül, hogy az illetők tudnák, mit irnak alá), s a szomszédság pénze így a szász iskolákra megy át.

Ily eljárás ellen óvást emelünk s a törvény nevében tiltakozunk. E pénz közpénz. E pénzt egy meghatározott célra fizette a pol-

gárság s ha a szükségletek nem emésztették fel a jövedelmet, tőkésíteni kell azt. Az illető célnak megfelelő alapot kell alkotni annak. Ez a törvényes eljárás. Senkinek, még a szomszédságnak egyhangulag sincs joga ez összegből elajándékozgatni a tanács, illetőleg képviselő s törvényhatóság beleegyezése nélkül. — Azt pedig határozottan tudjuk, hogy ily engedély nem kéretett még ki, de az adomány megtörtént.

A tanács hallgatagon vette ezt tudomásul — szász iskoláról lévén szó. Pedig kötelessége lett volna vetot mondani.

E pénzeknek immár nincs céljuk. Legáltalább közezel nincs; a magáncélok pedig meg nem engedhetők. A szomszédsági díjak további beszédését be kell tiltani s az eddig befolyt összegekről rendesen el kell számolni. Kérjük, sőt követeljük a tanácstól, hogy az adózó polgárság érdekében a szomszédsági pénzek megvizsgálását illetőleg haladéktalanul intézkedjék.

Nem gyanúsítunk senkit, de okunk van ezt kérni.

S ha minden rendben van — — ha e pénznek csakugyan nincs direkt rendeltetése, ám jó, ajándékozzák el azt. Ez ellen nekünk nincs kifogásunk. Ajándékozzák közcélokra, de nem egy nemzetiség- és felekezetnek. Mindnyáján hozzájárultunk ehhez nemzetiség- és valláskülönbség nélkül: senkinek sincs tehát joga bármely nemzetiség javára koncessziókat tenni.

Mi ellene vagyunk minden nemzetiségi jellegnek. E pénz közös s ha már adni akarunk, adjuk közös célra. Iparunk és iparos elemünk a végső romlás előtt. Vajjon nem lehetne-e ezen a pénzen is segíteni rajtok? Nem lehetne-e ezt a pénzt egy közös gyakorlati iparcélra fordítani?

Annyi mód van iparügyekre adakozni, az iparos elemet felsegélteni, hogy a választás is nehéz. Iparváros vagyunk; tereljük ez irányba figyelmünket. E téren nem vagyunk külön magyarok, szászok és románok, e téren egy valódi unus populus vagyunk.

Ha a felesleges szomszédsági illetékek — a további szedés betiltása mellett — ily célra fognának fordíttatni, az ellen nem lesz senkinek kifogása.

Felvilágosítást, erélyes vizsgálatot és haladéktalan intézkedést kérünk!

A „BRASSÓ“ TÁRCZAJA.

Ver az isten ...

Ver az isten, egyre ver, azt látom;
Bánatos köny rezeg szempilládon.
Ne sirj! ne sirj! ugy is késő minden,
Számunkra már itt boldogság nincsen

Megbántad már, tudom, hűtlenséged;
Tudom, hogy a mult emléke éget:
Mint kísértet, rémesen jár hozzád.
Ne sirj! ne sirj! töröld meg az orcád.

A köny ugy is nem használ már semmit;
Feledjük el a multat, a régit.
Ne vess inkább, kaczagj inkább egyet:
Hogy szívemet oly kopárrá tetted.

Ne vess inkább: mért voltam oly balga,
Hogy hallgattam csábító szavadra?
Kaczagj rajta, hogy hittem én neked;
Nem esik már rosszul a lelkemnek.

Hull a könyved, ver az isten, látom;
Bánatfelhő halovány orcádon.
Ne sirj! ... ne sirj! ... ugy is késő minden:
Számunkra már több boldogság nincsen.

(Köpecz, 1886. január hó.)

Balázs Ignác.

Az új és ó naptári husvétok összeesése két évben egymásután.

(Irta Radányi József)

Néhány héttel ezelőtt egy ismerőssémmel találkoztam, ezen kérdést intézém hozzá: nem tudnám-e megmondani, miként van az, hogy a kathol.-protestans és a görög-keleti husvétok 1885-ben és 1886-ban kétszer egymásután összeesnek? Ismerősei, mint megjegyzé, erre nem tudtak neki feleletet adni és ilyen esetre nem emlékszik senki. Azóta találkoztam egy más intelligens uri emberrel is, ki többek véleményére hivatkozva komolyan állítá, hogy ilyen eset eddig nem fordult elő soha.

A kérdés mindenestre eléggé érdekes, de a felelet nem olyan könnyű, mint azt az ember az első pillanatban gondolja; komoly tanulmány nélkül nem lehet vele czélt érni. Én azon föltevésből kiindulva, miszerint a kérdést fölvető igen t. ismerőssémön kívül a tárgy iránt mások is érdeklődnek, elhatároztam magamat jelen közlemény megírására, melyben a tárgy alapos megismertetése céljából először előadom az ó- és új naptár keletkezési történetét; azután a Hold járásáról a legszükségesebbet, s végre kutatásaim eredményét.

Az ó és új naptár keletkezési története.

Julius Caesar a római naptárban támadt nagy zavarok elenyésztesítését tartva szem előtt, Sosigenes alexandriai matematikus számításai alapján Kr. e. 46-ban elrendelte, hogy hét hónap 31 nappól, négy hónap 30 nappól és februárius három éven át 28, a negyedikben pedig 29 nappól álljon, mi által egy közönséges évre 365, egy szökőévre 366 nap esett. —

Ezen rendezés azonban nem volt tökéletes, mert egy közönséges év 365 nap, 5 óra, 48 perc és 48 másodpercből áll, következőleg Sosigenes által az év 11 p. és 12 mp. (=672 mp.)-cel hosszabbnak vétetett, és ez tesz száz év alatt 0-7777 napot, azaz $\frac{3}{4}$ napnál valamivel többet. Ennek a következtetése az lett, hogy míg a Kr. előtti 46-ik évben a tavaszi napéjegyen márczius 24-ére esett, Kr. után 325-ben (vagyis a nicäa-i zsinat évében) már márczius 21-én állott be. A nicäa-i zsinattól 1582-ig a hiba ismét közel 10 nappal növekedett, úgy hogy ezen évben a tavaszi napéjegyen már márczius 11-ére esett.

Ugyanazért XIII. Gergely pápa elrendelte, hogy az 1582-ik év október 4-ike után 10 nap töröltessék azaz: október 5-ike helyett 15-ikét kell írni; továbbá hogy a tavaszi napéjegyent mindig márczius 21-ére kell tenni, és azon vasárnap, mely a napéjegyen utáni első holdtöltére következik, mindenkor husvét napja legyen. Egyszersmind a jövőre nézve megállapította, hogy három század alatt egymásután minden századik év, mely a Julian-féle naptár szerint mindenkor szökőév lenne, közönséges évné vetessék, a 400-ik pedig szökőévné maradjon. Ugyanis a különbség, mint említém, 100 év alatt $\frac{3}{4}$ napot és így 400 év alatt $3\frac{1}{4}$, vagy 3 egész napot tesz; ha tehát négy század lefolyása alatt 3 nap töröltetik, a naptár a Nap valódi járásával összhangzásban marad, míg ellenben az ó-

B e l f ö l d.

Országgyűlés. A vallás- és közoktatásügyi miniszterium költségvetésének tárgyalása még 11-én kiváltképen az ágostai evang. egyház dotációja körül folyt. Szontágh Pál utalva arra, hogy a segélyösszeg milyen aránytalanul oszlik meg a magyarországi és erdélyi szuperintendenciák közt, — miután a dotációt az ország jelenlegi pénzügyi helyzetében aránylagosan fölemelni nem lehet, — inkább az egész 36,000 frt törlesztését indítványozza. Zsilinky Mihály igen érdekes beszédben nyilatkozott Szontágh indítványa ellen és a tétel megszavazása mellett. Zay Adolf az erdélyi szuperintendencia külön álláspontját védte. Pulszky Ágost sikerülten polemizált Zay beszéde ellen. Szóoltak még Nédtyvich Károly, Orbán Balázs, Tisza miniszterelnök, Haviár Dániel, Gull József és Herman Ottó. A ház a tételt megszavazta. 12-én befejeztetett a közigazgatási költségvetés tárgyalása s megkezdett az ez évi újonczjutaléki vita. Fejérváry miniszter a ház 1882. ápril hóban hozott határozatának olyképeni módosítását kéri, hogy a jelentés a negyedik korosztály behívásáról utólag legyen előterjeszthető. Ez iránt határozati javaslatot nyújt be, mely a honvédelmi miniszteriumhoz utasítatik.

Thaly Kálmán kívánja, hogy az első korosztály a 20-ik év betöltése után behívassék s a szolgálat két évre leszállíttassék. A ház az újonczjutaléki törvényjavatot elfogadván, megkezdte a honvédelmi tárcza költségvetése tárgyalását.

K ü l f ö l d.

A szocialista zavargások még mindig tartanak. 12-én Leicesterben strikeoló munkások komoly zavargást rendeztek. Megtámadták a gyárakat, s szétrombolták a gépeket. A rendőrség a szomszéd városokból segítséget kapván, a rendet helyreállítá; 27 elfogatás történt. Munkaadók a munkásoknak engedményeket tettek.

Londonban 12-én szintén voltak zavargások. A rendőr-lovaság a tüntető tömeg közé nyargalt s rövid idő alatt szétverte. A lovasok felé repültek ugyan kövek, a füttykösöket is használták ellenük, de komolyabb sebesülés nem történt. Hat egyént elfogtak, ezek közt a vezért is, a ki a vörös zászlót kibontotta. Az elfogottakat sommás uton három havi fegyházra ítélték. Azt hiszik, hogy a zavargások végűket érték.

A keleti válság.

Belgrád, febr. 14. Persiani, orosz követ, Szerbiában egész nyíltan agitál Ausztria-Magyarország ellen. A követségi hivatalnokok nyilvános helyiségekben folyton azt hallatják, hogy Szerbia most majd meg fogja tanulni, mennyire számíthat Ausztria-Magyarországra, mely kénytelen Oroszország akarata előtt meghajolni; Oroszország milliárdokat és százezernyi emberéletet áldozott a balkáni népek felszabadítására. Ausztria-Magyarországnak pedig arra sincs bátorsága, hogy egy erőyes szót emelne Szerbia érdekében. — Ma reggel két orosz emiszárius utazott innét Lapovába, hogy a kragujeváci kerületben agitáljon Ausztria-Magyarország ellen. Bizonyos Mussafia, állítólagos kereskedő, szintén egész Szerbiában Risztics és Oroszország érdekében izgat Ausztria-Magyarország ellen.

Nis és Belgrád közt telefon-összeköttetés létesítetett.

Bukarest, febr. 14. A béke-alkudozás ismét elhalasztatott, minthogy a porta utasítá Madjid basát, hogy a közte és Geschoff közt létrejött béke-javaslatokat előterjeszsze, s míg erre vonatkozólag a porta véleményét nem nyilvánítja, a tárgyalásokba ne bocsátkozzék.

hitűeknél, kik a Gergely-féle javítást el nem fogadták, négy század alatt, az 1582-ben mutatkozott 10 napi eltérés még 3 nappal növekedik.

XIII. Gergely intézkedéséhez képest a 17-ik század végén 1 nap tényleg töröltetvén, a 18-ik század alatt a különbség 10 napról 11-re emelkedett. Épen így a 18-ik század végén 1 nap ismét töröltetvén, a jelen 19-ik század alatt a különbség már 12 napra hágott. E század végén (1900-ban) 1 nap ismét töröltetni fog, s így a jövő 20-ik század alatt a két naptár közti különbség 13 napot teend.

Világosan előtűnteti ezt a következő kis schema.

Kath. és prot. naptár	Görög-keleti naptár			
Tavaszi napéjegyen	Tavaszi napéjegyen			
mindig márczius 21-ikén	a 17-ik század alatt	a 18-ik század alatt	a 19-ik század alatt	a 20-ik század alatt
Különbség	10 nap	11 nap	12 nap	13 nap

(Folytatása következik.)

R o m á n l a p s z e m l e.

Nagyra van a szebeni „Tribuna” Gurban és Babes, Trutia nemzetiségi képviselőinek az országgyűlésen tartott beszédeivel. »Gurban Koszta mint leginkább hivatott, törte meg a jeget, mert ő lelkes és papnőveldei tanár s a kormány embere.

Gurban atya jó nevet szerzett magának a románoknál s miután a »Gazeta» helyeselte Gurban beszédét, tehát a »Tribuna» is helyesli! Minő képmutatás!

Volt, a milyen volt Gurban atya; de követte őt Babes Vincze; ez aztán a legény a csárdában, akarám inni: a Tribunában. A harmadik aztán, az a legeslegnagyobb t. i. Trutia Péter, a ki konkrét esetek felsorolásával igazolja azokat, miken két kollégája elmélkedett. És mi ennek a csatározásnak — Campania — az eredménye? Nagyon jól tudja ez a három nemzetiségi képviselő, hogy a románok ma nem elégednek meg azzal, a mit ők kértek, de hát taktikus emberek, de tapogatózni akartak, hogy tudják meg a románok is, ha van-e a magyarokban valami hajlam a »nemzetiségek» iránt? A magyar parlament minden előkelői úgy beszéltek, hogy hízogó lehet a románokra nézve.

De volt mégis egy (Mocsári) a ki kedvére beszélt a Tribunának, de attól úgy őrizkednek a többi képviselők, mint valami ragályostól, — de unicumat. Igaz!

Elég annyi a Tribunának, hogy a m. elnök jó indulattal van a nemzetiségek iránt — „Né ma lámurit azaz: tisztában van. Nem jó akarat, hanem biztosíték kell a Tribunának, hogy nem tesznek többé vele úgy, a mint eddig tettek.

Igen, de a magyarok hallani sem akarnak feltetelekről. Jól van, mi még várunk! Oh mi csudálatos módon tudunk várni. A magyaroké a hatalom, a korona bizalma, hogyban állanának ők most szóba velünk, ama büdös boeskorosokkal? A »Tribuna» tehát megadja magát és vár. Így tettek ösapjai is, kik nem is vártak hiába. Ő tud várni és ennek titka az, hogy egyszer sem vártak hiában. A magyarok azzal kérkednek, hogy ezt az államot ők alapították. Róluk csak hatszáz év óta beszél a világ, de ime ma is már nagyobb nép lettek mint a magyarok. Nem urak módjára, hanem mint szolgák szaporodtak, nem éltek mások faggyujából, hanem táplálták munkájukból azokat, kiknél ma előbb valók — suntem superior.” — Ha mongol, török, tatár és kozák nem bírták kipusztítani a román magot: nem marad egyéb hátra, mint a várakozás. A magyarok ifju ábrándozók, ha ma magyar nemzeti államná akarják átalakítani az olyan országot, melyben ma, a XIX. században közel hárommillió román él, s mely ország a Habsburg-birodalomnak egy részét képezi. Na, ha még is ezt akarják, mi csak várjunk.

Azonban hiszi a Tribuna, hogy lenne okuk a magyaroknak, hogy ne engedjék, hogy sokáig várjunk. Ez a Tribuna 25. számának vezérczikke dióhéjban. Tehát abban kételkedünk, hogy Magyarországot mi magyarok alapítottuk s ez nem tetszik a Tribunának? Hát volt-e ország s lesz-e még valaha, melyet más nemzet alapított egy másik nemzet számára? Ki alapította Munteniát? Nem-e Negru vóda. Ki alapította Moldovát? Nem-e Drágos vóda? Az előbbi a főresvári szorosan vonult ki Fogaras földéről, a másik Máramarosmegyéből; tehát magyar földről. Avagy vannak-e Moldva-Oláhszágnak más alapítói? Mi nem tudunk másokat. Árpádot nem honalapítóként tiszteli a magyar nemzet? Ha hatmillió román élne is e hazában, azt a történelmi igazságot, hogy Magyarországot Árpád vezér alatt a magyar nemzet alapította, eltagadni nem lehet. Igen, de ennek megtartásában segítettek a szászok, a tót, román, szerb nemesek is. De hát ki tagadja azt, hogy nem segítettek? Avagy nem volt-e kötelességük s nem-e az ma is? Ha István moldvai és Mihály oláhszági vajdáknek nem lettek volna honi hadseregein kívül lengyel, magyar, szerb seregeik: emlegetné-e őket a történelem? A moldvai csángók nem vértettek-e Plevna alatt Románia függetlenségéért? Kaptak-e jutalom fejében csak egy falusi magyar tannyelvű iskolát? Nagyon okosan teszi a »Tribuna», ha várakozó állásba helyezkedik és vár mindaddig, míg ábrándjai elpárolognak. Ha nem volt elég a három országos párttól kapott intés, figyelmeztetés: várjon, míg lefolyt a patak s itt maradnak a kövek, tőlünk várhat.

Mig a Tribuna ilyen fennhangon kiabál, remélve, hogy megijednek tőle: addig a »Telegrafus» arról vezérczikkez Bukarestből, hogy ott az ellenzék miután egyéb izgató szerei elfogytak, most a hadseregbe vetette magát s azt kezdte a kormány ellen izgatni: »Nagyon okosan tenné a ellenzék, ha nem vonná a hadsereget a politikai pártok tusáiba», írja a »Telegrafus». De hát nem csuda, mert oda át nagyon sokan vannak, a kik nem akarnak várni, mint a Tribuna; hanem szeretnék minél előbb a bársonyos székbe jutni. Ugyanez a lap megezáfolja a Gazeta azon hírét, hogy a vámszerződés egy évre elhalasztatott volna. Felmondott szerződés lehetetlen — úgy mond — elhalasztani, tehát az ilyen híreknek nincs semmi alapjuk. Baj ugy-e, ha azok az idegen eredetű románok a románokat, még ha Gazeta is annak a neve, megezáfolják!

A bukaresti szenátusban most arról vitatkoznak, hogy néhány zárdába öregek számára menhelyeket rendezzenek 150 első és 50 második osztályú ágyval. A moldvai érsek ez ellen felszólt. Szerinte azok a szegény barátok és barátnők — cálugári si cálugárite — is elég elhagyatott lények. A miniszter megmagyarázta, hogy: »van azokban a zárdákban elég hely, világi szegények számára is, hiszen a rengeteg épüle-

letekben az az 5—6 kaluger és kalugericza csak úgy elfér ezután is. Akárkitől származott ez a törvényjavaslat, nagyon okos embernek tartjuk. Nálunk mikor fognak ilyesmiről gondolkozni; mint ott, ugy nálunk is a clerussal egyetértve? A ki tudja, mondja meg.

Czenkalji.

T i t k á r i j e l e n t é s.

(Felolvastatott a magyar »Dalegylet» idei közgyűlésén.) (Vége.)

Az estélyek anyagi eredményét s abban az egyesületi pénztár állását illetőleg hivatkozunk a választmány kebeléből kiküldött számvizsgálók által átvizsgált és ezek jelentése szerint teljesen rendben talált pénztári számadások alapján készített zárszámlára, a melynek tanúsága szerint:

Bevételek: Pénztári maradvány a multévről 14 frt. 71 kr, pártoló tagsági díjakból 558 frt, esteli pénztáraknál 59 frt. tombolából 132 frt. 17 kr, rendkívüli előadásból 234 frt, egyéb bevételek 16 frt; összes bevétel: 1013 frt. 88 kr.

Kiadások: Régi adósság törlesztésére 59 frt, 15 kr, házbérre 70 frt, karnagyi tiszteletdíj 140 frt, rendőrségi illetmények 44 frt. 40 kr, zenéért 130 frt, teremért 114 frt. nyomdai költségek 72 frt. 70 kr, kótázás és darabokra 90 frt. 51 kr, jutalmazás 15 frt, szolgadíjakra 28 frt. 14 kr, vegyes dolgokra 122 frt. 70 krt; összes kiadás: 886 frt. 60 kr.

Pénztári maradvány: 127. frt. 28 kr. o. é.

Ezek szerint az egyesület nemcsak megmenekült az adósságokból, melyek reá nehezedtek, hanem mai napon 127 frt. 28 kr. készpénzzel rendelkezik, mely takarékpénztárban van elhelyezve.

És itt látom helyén valónak t. közgyűlés! említést tenni az egyesület működő, pártoló és tiszteletbeli tagjairól és sajnálattal hangsúlyozni, hogy míg a pártoló tagok száma a körülményekhez képest még is csak kedvező, addig működő tagjaink számában legkevésbbé sem mutatkozik azon gyarapodás, melyet ugy az egyesület hazafias czéljából, mint annak két éven át bebizonyított jóakaratu törekvéséből kifolyólag elvárhatnánk. Mintha a multak emlékei nehezednének most is némely emberre, vagy mintha a közöny párnája kényelmesebb volna a tevékenységénél, a hazafias odaadás és önzetlen közreműködésnél; óvakodnak, kiket az ég dallal álda meg, az egyesület zászlója alá sorakozni. Mert bár a választmány és különösen pedig az elnökség minden tehetőt megkísérelt, hogy városunk magyarságának összes hivatott erőit a működő és pártoló testületbe bevonhassa, mégis csak 170 pártoló-, 24 férfi- 18 nő működő- és 1 tiszteletbeli s így összesen 213 tagja van, minélfogva még ma is csak a reménnyel kell beérnünk, hogy a közel jövőben talán minden arra való magyar — okulva szász és román testvéreink példáján — zászlónk alá csoportosuland.

A lefolyt egyesületi évben rendezte a kóta- és az irattár; ez utóbbi nem egészen teljes ugyan, de a kótatár egy igen szép és jelentékeny értéket képvisel, a mennyiben 215 válogatott férfi és vegyes négyes mintegy 6880 példányban szólalomkba kiürva van s azon fölül egyes külön kötetekben nem kevesebb mint 800 vezérkönyv áll az egyesület rendelkezése alatt.

Egyesületünk ezen évben is fenntartotta a helybeli testvér egyletekkel s több magyarországi dalárdával a barátságos viszonyt, s a táplált jóindulatnak helyben tiszteletjegyek küldése és estélyeik kölcsönös látogatása-, vidéken meghívók küldése által kívánt kifejezést adni.

Végül kedves kötelességet teljesítek, midőn jelentésem rendén mindazoknak, kik egyesületünk iránti rokonszenvüket, meleg érdeklődésüket szíves közreműködésük által nyilvánították, mint: Dr. Matyéka Károly áll. főreáltanodai tanár, Biró Sándor rom. kath. főelemi vezértanító, Kirnberger Ödön, Lincz Henrik, Adler Jakab és Nagy Gyula urak, e helyen és alkalommal is a választmány legőszintébb köszönetét tolmácsolom, és a »Dalegylet»-et továbbra is jóakaratu figyelmükbe ajánlom. Fogadjon szíves köszönetünket az erdélyrészi magyar közművelődési egyesület brassói fiókjának mélyen tisztelt Elnöksége is, közös ügyünk érdekében nyújtott s ezután is nyújtandó erkölcsi támogatásáért. De szíves köszönetet mondok igen tisztelt pártoló tagjainknak is, kik ezen általános vonásokkal körvonalazott eredmény elérésében a működők mellett minden esetre mint főtenyezők szerepeltek. Es az egyszerű köszönet mellett kérem: támogassanak minket továbbra is munkáinkban, hogy egyesületünk a tömörített működés által hova tovább a haladó korral egyenlő lépést tarthasson, hasonló egyesületekkel versenyre kelhessen s abban dicsően megállhasson.

Ha már most ezekben visszatekintünk a lefolyt egyesületi évre, ha lélekben átéljük megegyeszer az el-

mult esztendőnek egyesületünkre vonatkozó eseményeit. ha figyelmesen vizsgáljuk azon erkölcsi alapot, melyre az egyesület működésével helyezkedni kívánt, ha nem kicsinyeljük azt a törekedést és odaadó munkásságot, melyet úgy a választmány mint a működő tagok a közügy érdekében kifejtteni igyekeztek, és ha utógondolatoktól menten nézzük az álláspontot, melyet egyesületünkkel szemben az érdeklődő közönség elfoglalni kezd: akkor benső megnyugvással, nyugodt lelkiismerettel elmondhatjuk, hogy ezen egyesület ezen évben becsületesen törekedett összes erejének felhasználásával maga elé tűzött nemes célja elérésére, elmondhatjuk, hogy ezen hazafias igyekezet az egyöntetű és czéltudatos működés által, kifelé az egyesület tekintélyének emelkedésében, nemes missiójának elismerésében, benn pedig az egészséges közszellem szilárdulásában, a közönség részéről nyilvánult érdeklődés nagyobb mérvűségében termette meg üdvös gyümölcseit.

És most t. közgyűlés! befejezem jelentésemet azzal a jó kívánsággal, hogy a most kezdődő év szellemileg és anyagilag mutasson fel több haladást. Ohajtom, hogy a pártolásra hivatott nagy közönségben legyen közös ügyünk iránt napról-napra nagyobb és nagyobb az érdeklődés; kívánom: legyen a működők között egyetértés, összetartás, legyünk mindnyájan egy test és egy lélek, hogy egyesített erővel minél jobban megközelíthessük ama célt, melyet zászlónkra írva magunk elé tűztünk. Kívánom, hogy a „Brassói Magyar Dalegylet” a valódi hazafias érdekek szolgálatában sokáig éljen!

Brassó, 1886. február hó 7-én.

Józsa Mihály, titkár.

Fogarasmegye rovata.

Fogaras, február 14-én.

A megyei közigazgatási bizottság Horváth Mihály főispán ur ő méltósága elnökle alatt f. hó 13-án tartotta február havi rendes ülését, mely tárgyakban s mozgalmas jelenetekben ugyan bővelkedett s ismételten fényes bizonyítékát adta annak, hogy közszeretében álló főispánunk rendkívüli tapintatával a legmeszezebb menő ellentéteket is mily szépen tudja kiegyenlíteni.

A főispán ur megnyitván a szépen látogatott ülést, mindenekelőtt az alispán terjesztette elő havi jelentését. Ezt követőleg a főjegyző tett öt ügyben előterjesztést, a melyek azonban lényeges dolgot nem tartalmaztak.

Az árvaszéki elnök havi jelentése semmi nevezetesebbet nem tartalmaz. Ezenkívül előadta Seres Róza illetőségi ügyét.

A megyei tisztügyész referádái között érdekesebb darabok is voltak. Egyrészt korcsmárlási, másrészt regale-csonkítási s ápolási ügyek voltak ezek nagyobb részt. Legérdekesebb volt azonban egy fegyelmi ügy, melyet e célra kiküldött bizottság (elnök: Gencsy István kir. adófelügyelő, tagok: Duvlea ügyvéd és Ábrahám szász lelkész) vitt keresztül az alispán, főjegyző s árvaszéki elnök ellen. Az ügy áttétetvén a t. ügyészhez, ez tegnap referálta az ügyet. A bizottság az alispán és főjegyző ellen minden további eljárást beszüntetett, a mennyiben a fegyelmi eljárásra semmi alap nincs, de Szotyori Nagy Sándor árvaszéki elnök ellen elrendeli a fegyelmi vizsgálatot s annak keresztül-vitelével egy Gencsy István kir. adófelügyelő elnökle alatt álló bizottságot küldött ki.

A kir. tanfelügyelő előterjesztvén havi jelentését, érdekes képét nyújtja Fogarasmegye mult havi tanügyi állapotának, miből legnevezetesebb az Oláh-Ujfaluban már tényleg megnyitott állami iskola.

Ezután a kir. adófelügyelő mintegy száz ügyet referált, a melyek mind változatlanul elfogadtattak, — csak egy Fogaras nagy-községet illető ügyben tévén némi lényegtelen módosítást. Ügydarabjai között volt mintegy husz fellebbezés. A kir. főmérnököt betegsége miatt a kir. segédmérnök képviselte. Ez előterjesztvén a havi jelentést, bemutatta Maros-Torda megye megkeresését a postaközlekedés iránt, valamint a törösvári szolgabíró folyamodványát az ottani utak helyreállítására nézve.

A kir. alügyész csak havi jelentését terjesztette elő. —

A kir. erdőfelügyelőnek szerencsétlen napja volt. Egy erdési állomás betöltési ügye oly heves jeleneteket provokált a gyűlésen, minők az itt uralkodó szép egyetértés mellett a legritkábbak közé tartoznak. Ugyanis Kossy Sándor tagosítási mérnök hevesen kikelt az erdőfelügyelő eljárása ellen az erdészeti albizottságban, s indítva érezte magát erdészeti albizottsági tagságáról való lemondását benyújtani, melyet azonban a gyűlés nem fogadott el. A heves összeszólalkozásból még nagyobb baj is fejlődhetett volna, ha hogy főispán ur ő méltósága azon felette nagy tapintatával — mely

maga számára egész megyénk odaadó szeretetét és tisztelőtét biztosítja — közbe nem lép s lehettelené teszi az ügy tovább fejlődését. E közbelépésre a bizottsági tagok — kikre az egész jelenet nagyon depresszív hatással volt — mintegy megkönnyebbülten lélegzettek fel. A megejtett szavazásnak eredménye az volt, hogy a gyűlés az erdőfelügyelő javaslatát (mely mellett csak két szavazat volt) elejtette.

A közigazgatási előadó s tiszt főorvos havijelentése után a gyűlés délutáni 3 s fél óra után véget ért. Délután még az erdőkihágási bíróság tartott a főispán ur ő méltósága elnökle alatt ülést.

*

A „Brassó” 16. számában ugyanezen rovat alatt említés volt téve az oláh-ujfalusi új állami iskoláról is. Ugyanis ott az állott, hogy az iskola csak még meg fog nyitni. Ezt a tévedést helyreigazítandó, megjegyezzük, hogy Oláh-Ujfaluban az új állami iskola már tényleg meg is nyitott a közel multban lefolyt napokban.

A megnyitás csak a közlekedési akadályok miatt késelt, a melyek a padok stb. szállítását nehezítették. A megnyitást Schreiber kir. tanfelügyelő ur, a ki az állami iskolák szervezése körül nagy buzgalmat fejt ki, személyesen eszközölte. — Az új iskolának igen fontos missiója van s remélhetőleg be is tölti azt. — Ugyane helyen örömmel kell megemlékeznünk arról is, hogy Fogarasmegyében az állami iskolák üdvös hatásukat nem tévesztik el, sőt lépésről-lépésre tért hódítanak.

Nyilatkozat.

Malcher Mór ur egy újabb „Végszó a Vasadi ur ügyében” című röpiratában jónak látta fegyvere élet ellenem s a szerkesztésem alatt álló „Brassó” ellen is fordítani.

Egyszersmindenkorra kívánok erre Malcher urnak felelni.

Hogy cikkét fel nem vettem, — *habár abból, mint laptulajdonosnak anyagi hasznom lett volna*, — annak oka csakis az, hogy — bár átvettem is cikkét — nem képzelhettem, miszerint művelt egyén oly mindenilletetű, tisztességről megfélekedett hangon írjon, minő az a nyilatkozata volt, mely a röpiratban megjelent alakjában az előbbihez hangban s kifejezésekben nem is hasonlítható.

A részrehajlás vádja engem nem terhelhet, mert akkor Malcher ur első ellennyilatkozatát sem vettem volna fel.

Azon kijelentés pedig, hogy ily eljárás mellett sem a „Brassó”, sem szerkesztője „a megbecsülést magán nem hordhatja”, Malcher urtól egyáltalában nem sértés reám nézve. A ki a tisztességről annyira megfélekedve ír, annak ítélete talán mérvadó, de még figyelembe vehető sem lehet.

Ez a válaszom ama tisztességről megfélekedezett röpiratra, melynek engem becsületemben megtámadó részére én Malcher urnak egyáltalában okot nem szolgáltattam.

Brassó, 1886. február 15-én.

Szterényi József,
a „Brassó” felelős szerkesztője
s kiadótulajdonosa.

Helyi és vidéki hírek.

Bál. A brassói román kereskedelmi ifjuság f. hó 20-án este 8 órakor a városi vígadó termében zártkörű bált rendez. Személyjegy 1 frt 50 kr, családjegy 3 frt; előre válthatók László és Simay testvérek divatárú s Ciureu N. könyvkereskedésében a meghívók előmutatása mellett.

Felolvasás. Az iparos ifjak önképző egyesületében mult vasárnap délután Killyéni Endre polg-iskolai tanár ur tartott igen érdekes és tanulságos szabad előadást ezen tételről: „A középkori kereskedelem és az keletindiai tengeri út felfedezése.” Ezenkívül csinosan szavaltak Pálffy Jenő, a ki feltűnést keltett szép előadásával s Kriza Áron egyleti tagok. A jövő vasárnapon szintén d. u 3 órakor fog felolvasás tartatni, a mire az érdeklődők figyelmét jókorán felhívjuk.

Bartesch monumentum. A kiküldött bizottság tevékenysége valahol megfenneklett, tán nem magában a monumentumban?

Nyilatkozat. Én Magyarai András ezennel becsánatot kérek Magyarai István testvéremtől és az általam hozzá intézett levelek és levelezési lapokban használt sértő kifejezéseket ezennel visszavonom. Brassó, 1886. február 14-én. Magyarai András.

Betörések. A fővárosban a vagyonbiztonság borzasztó gyenge lábon áll. A lefolyt héten öt betörés történt, melyeknek tettesei közül még csak egy került kézre. Vasárnap ismét nagy betörés történt az üllőutón, a hol egy Faber nevű üzletet törtek fel. Valóban borzasztó állapotok!

Leégett gyár. Pozsonyban a Stefánia-utczában levő Geiduschek-féle cukorkagyár 13-án részben a lángok áldozata lett. Óriási mennyiségű készletek mentek tönkre. A kar igen jelentékeny.

Gázrobbanás áldozatai. Mint Halleból sürgönyzik, a gerurodei Rimann-féle gőzszövő gyárban a gázometer explodált, minek következtében három munkás maradt halva.

Öngyilkos házaspár. Purkesdorffban Bakler József foglalkozás nélküli könyvvezetőt s nejét tegnap holtan találták az általuk bérelt kertházban. Két levelet hagytak hátra, melyben azt írják, hogy mérgezés által vetettek véget életöknek, mert a nyomort nem bírták tovább kiállni.

Törvényszéki csarnok.

A brassói királyi törvényszéknél 1886. február 16-án tartandó nyilvános polgári ülésben következő perek adatnak elő: Montaldó Gyulának Montaldó József ellen 2025 frt. 68 kr. iránt. Jakab Józsefnek Bozin Tamás ellen, 165 frt. 45 kr. ügyvédi munkadíj iránt. Jakab Józsefnek Bozin Tamás ellen 278 frt. 10 kr. ügyvédi munkadíj iránt. Bachmaier Gyulának Privigyei Ilona Lőrincz Jánosné ellen 245. frt. 80 kr. ügyvédi munkadíj iránt. Hermann Jánosnak Brassóváros közönsége ellen, 404 frt. 8 kr. tőke és járuléka iránt. Marginean Simon ügyvédnek Zabava Györgyné és Puchianu Józsefné Zabava Mária ellen, 44 frt. 20 kr. ügyvédi munkadíj iránt.

Nyilt tér.)*

Nyilatkozat.

Csusz Póli férj. Hajdu Sándorné aláírással Illyefalva, 1886. február hó 6-iki kelettel a napokban egy pamphlet küldetett szét, melyben Malcher Mór urnak egy cséplőgép eladása és Hajdu Sándor s neje ellen ezen cséplő gép vételára iránt folyó pere mint egyik főtagy szerepel.

Malcher Mór ur felkérésére s miután mind magát az adásvevési szerződést én szerkesztettem, mind pedig az érintett peres ügyet én folytattam s folytatom jelenleg is s így a valódi tényállást egyedül én ismerem s miután a fentérintett röpiratban ezen tényállás teljesen elferdítve adatott elő: erkölcsi kötelességemnek tartom jelen nyilatkozatom által az igazságot felderíteni.

A mult év május elején Malcher ur irodámban megjelenvén, közölte velem, hogy egy cséplő gépet, mely Uzonban a m. kir. esendőségi laktanyában van elhelyezve, Hajdu Sándor és nejeinek eladni szándékozik s miután már egy vételára (3500 frt.) valamint egyéb feltételekre nézve is megállapodtak, felkért az írásbeli okmány szerkesztésére. Én, miután nálam Hajduék is megjelentek s kérdésekre kijelentették, hogy a cséplő gépet az előző napon egy általuk e célból magukkal vitt szakértő gépész közbejárásával megtekintették s azt jó karban levőnek találták, május 9-én a szerződést írásba foglaltam s azt a felek előttem aláírták. Ezen szerződés 3. pontjában szó szerint ez áll: „*vásárlók kijelentik, hogy a megvett tárgyakat ismerik s azokat jó és használható állapotban találták s erre nézve eladót minden további felelősség alól felmentik.*”

Miután Hajduék a szerződés feltételeinek eleget nem tettek, 1885. július 7-én a helybeli kir. járásbírósnál biztosítási végrehajtást eszközöltem ki ellenük, s ennek folytán mind itt, mind Uzonban a foglalatást keresztül vittem.

Uzonban a gépet foglaltattam le, melyre nézve azonban a beadott igénykereset folytán *kiderült, hogy Hajduék azt néhány nappal a megvétel után egy állítólagos követelés törlesztéséül a Hajduné édes atyja, Illyefalvi Csusz Tamás urnak eladták, ki azt azonnal a Hajduék leánykájának, Hajdu Ilonkának ajándékozta.*

Egyidejűleg s még a biztosítás kieszközlése előtt Hajduék kerekas mesterségüket felhagyva, minden holmijukat többfelé eldugdosták, úgy hogy csak nagy utánjárással lehetett azok egy részét feltalálni és lefoglalni.

Felemlitem azt is, hogy a foglaláskor egy adóslevelet is találtunk, mely szerint Csusz Tamás ur Hajduéknak 300 frt. kölcsön pénzért megadódott.

A biztosítást elrendelő végzést a maros-vásárhelyi magy. kir. ítélőtábla alperesek felfolyamodása daczára 6001—1885 szám alatt helyben hagyta, legfőként azon indokból, mert alperesek nem mutatták ki, hogy felperes követelése a biztosítás elrendelése előtt fedezve lett volna, mert a Pongrácz és Wéber urak által kiállított becslevél teljes hitelű okiratként kinthető nem volt.

Az ügy érdemleges részére nézve megjegyzem, miszerint nekem arról, hogy Malcher ur a vásárszerződésben megállapított fizetési határidőktől eltért és alpereseknek bármilyen halasztást engedélyezett volna, tudomásom nincsen, sőt ellenkezőleg ezen körülményre késznek nyilatkozott az esküt letenni s a helybeli kir. járásbírósnak 7193—1885. sz. ítéletében, mely az ügy eldöntését ezen eskütől teszi függővé, megnyugodott.

Végül idézem a helybeli kir. járásbírósnak 1885. szeptember 16-án felvett jegyzőkönyvben foglalt kijelentésemet: „Egyébiránt felperes még abba is beleegeznek, hogy minden az előbbi állapotba visszahelelyeztessék: adják vissza alperesek a gépet, fizessék meg a költségeket s ő követeléséről lemond.”

Brassó, 1886. február 15-én.

Harmath Lajos,
ügyvéd.

78.

*) Ezen rovat alatt megjelenteknek sem tartalma, sem alakjért nem felelős a szerkesztőség.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Szám 1168./1886.

Brassó megye alispánjától.

Szám 1168. 1886.

Nro. 1168. 1886.

Árlejtési hirdetmény.

Brassó megye törvényhatósági bizottsága mult évi június 9 én tartott közgyűlésében meghatározván Brassóban egy katonai csapatház felépítését, ezen 211587 frt 32 krral előirányzott építkezés fogantatásának biztosítása céljából 1886. évi márczius hó 3-án délelőtti 10 órakor Brassó megye alispánjának hivatali helyiségében zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Versenyezni óhajtók felhivatnak, a munkát elvállalására vonatkozó, 50 krral bélyegzett és 10580 frt bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatukat alólírt alispánnál, avagy a fentebbi kitűzött napon legkésőbb délelőtti 10 óráig a versenytárgyalást vezető bizottságnál benyújtani.

A tervek, költségvetések és feltételek Brassó megye alispáni hivatalánál a rendes hivatalos órákban megtekinthetők.

Brassó, 1886. február 1-én.

Roll Gyula,
kir. tan. alispán.

(70) 3-3

Exitationen-Rundmachung.

Der Vertretungsrörper des Kronstädter Komitates hat in seiner am 9-ten Juni 1885 abgehaltenen Generalversammlung den Bau eines Truppenhospitals in Kronstadt, beschlossen.

In Folge dieses Beschlusses wird, zur Sicherstellung des mit einer Bausumme von 211587 fl. 32 fr. veranschlagten Baues am 3-ten März 1886, Vormittags 10 Uhr im Amte des Untergespanns des Kronstädter Komitates eine Offertverhandlung abgehalten.

Unternehmungslustige haben ihre versiegelten, mit 50 fr. gestempelten und einem Badium von 10580 fl. belegten Offerte dem gefertigten Vicegespan, — oder am genannten Tage bis längstens 10 Uhr Vormittags der Offertverhandlungs-Commission zu übergeben.

Die Pläne, Kostenanschläge und Bedingungen können in den gewöhnlichen Amtsstunden in Kronstadt im Amte des Vicegespanns eingesehen werden.

Kronstadt, am 1. Februar 1886.

Zufius Hoff.

Publicatiune de licitatiune minuenda.

Comisiunea municipală a comitatului Braşov în adunarea sa generală ținută în 9 Iunie a. trecută decidendă edificarea unui spitalu militar în Braşov, pentru asigurarea acestei edificări preliminate cu 211.587 fiorini 32 kr. a se defige licitațiunea minuentă pe 3 Martiu 1886 la 10 ore ante meridiene în cancelaria vice comitelui a comitatului Braşov.

Doritorii de a licita se provocă aşi presenta ofertulă de 10580 fl. provădută cu timbru de 50 kr. în cancelaria vice-comitelui, celă multă până la 10 ore a. meridiene a zilei prefapte şi anume la comisiunea de licitațiune.

Planurile, spesele preliminate şi condițiunile se potă vedea în orele oficiöse în cancelaria vice comitelui comitatului Braşov.

Braşov, în 1 Fevruariu 1886.

Juliu Roll.

Eladó

szabadkészből egy teljesen jókarban levő ház, Bolonya mester-utca 337. sz. alatt, melyhez tágas udvar és szép kert tartozik. Bővebb értesítést ad a háztulajdonos ugyanott.

(74) 1-12

Szám 1133./1886. — alisp.

Hirdetmény.

Brassó megye közigazgatási bizottsága az 1886. évi január hó 11-én kelt 22. számú rendeletével a Brassó megyebeli törvényhatósági utak fentartása céljából az 1886. évre szükséges 4750 kavics halom szállítását 14465 frt összeg erejéig engedélyezte.

A fent említett szállítás fogantatásának biztosítása céljából az 1886. évi február hó 26-ik napjának délelőtti 9 óráig a brassó megyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi szállítás végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 óráig a nevezett hivatalhoz anynyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó felosztási kimutatás és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Ajánlatok elfogadhatnak:

- 1) a felosztási kimutatás egyes tételeiben felsorolt utzakaszokra;
- 2) főajánlatok az egyes utmesteri szakaszokra; de ezekben határozottan kimondandó, hogy beléegyeznek-e ajánlattevő ajánlatának esetleges osztásába, vagy nem.

Ha a Brassó megyebeli községek mint ilyenek akarnak ajánlatot tenni, akkor kötelesek a szolgabíró ur által láttamozott községi felhatalmazványt az ajánlathoz csatolni, s ez esetben mentesek a bánatpénz és biztosíték letételétől, de minden egyéb feltétel rájuk is vonatkozik.

Brassó, 1886. február hó 4-én.

Roll Gyula,
kir. tan. alispán.

(75) 2-3

Szám 456. 1886.

Pályázati hirdetmény.

Kapcsán mult 1885. év október 1-én 4881./85. szám alatt kelt pályázati hirdetményemnek, ezennel a járásomhoz kebelezett Botfalú nagyközségben lemondás folytán üresedésbe jött, 700 forintba felemelt évi fizetéssel javadalmazott községi orvosi állomásnak választási utján leendő betöltésére újabb pályázat nyitattik.

Pályázni óhajtók felhivatnak, miszerint az 1871. évi XVIII. törvényzikk 74., illetve az 1876: XVI. törv.-cikk 143-ik §-sa értelmében szabályszerűen felszerelt, nyelvismertüket igazoló kérvényeiket a folyó évi márczius hó 27-éig este 6 óráig alólírtakhoz annál is inkább beadni, mivel később beérkező folyamodványok nem fognak tekintetbe vétetni.

Az élethossziglan megválasztandó községi orvost a 700 frtnyi évi fizetésen felül minden halotti szemle után 30 kr, minden beteglátogatás után nappal 20 kr, éjjel 30 kr illeti. A himlőoltás és a huszszemle díjtalanul teljesítendő.

A községi orvos egy házi gyógytár tartására köteles; a német nyelvbeni teljes jártassága szükséges, a magyar és román nyelv tudása előnyös.

Ha a megválasztott községi orvos állását el akarná hagyni, akkor állomását egy félévvel előbb fel kell mondania. Kol

Végül megjegyeztetik, hogy a választás folyó évi márczius hó 31-én délelőtti 10 órakor Botfalú község házánál fog megejtetni, hogy a megválasztandó községi orvos köteles állását legkésőbb folyó évi május hó 1-én elfoglalni, és végül, hogy a választó közönség, ha nem lesznek kellő számu vagy minőségű pályázók — az összes gyógyászat tudorai törvényes előnyben részesítettnek —, a választást esetleg meg fogja tagadni. A pályázók személyes bemutatása kívánatos.

Bővebb felvilágosítással alólírt járási szolgabíró, valamint Botfalú község előjárósága készségesen szolgál.

Földvár, 1886. január hó 31-én.

Brassó megye alvidéki járás szolgabírája
(73) 2-2 Pildner Ferencz.

Szám 77./1886.

(68) 1-1

Árverési hirdetményi kivonat.

A szent-ágotai királyi járási-bírószék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Gross-schenker Spar- u. Vorschussverein végrehajtónak szent-ágotai Maurer György és Weber Márton végrehajtást szenvedők elleni 257 frt 32 kr tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a szent-ágotai kir. járásbírószék területén lévő és a Szt.-Ágotai községben fekvő, a szent-ágotai 312. számú telek-nyozkönyvben A + 2-30. rendszám alatt Maurer György tulajdonán felvett ingatlanokra 268 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban, valamint a szent-ágotai 1016. sz. tjkvben A + 1-12. rendsz. a Weber Márton tulajdonán felvett ingatlanokra 86 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban és a szent-ágotai 317. sz. tjkvben 1. rsz. a. felvett ingatlanokból Weber Márton illetményére az árverést 414 frt 50 kr megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbi ingatlanok az 1886. évi márczius hó 31-ik napján délelőtti 9 órakor a szent-ágotai kir. j.-bírószágnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 76 frt 85 krt készpénzben vagy az 1881. évi 60. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ban kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. törv.-cikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szent-Ágotán, 1886. január 6.

A kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság.
S. Pildner Károly.

Eladó gőzcséplőgép.

A fogarasi m. kir. ménesbirtokon egy nyolcz lő-erejű, még használható állapotban lévő Clayton és Shuttleworth-féle gőzcséplőgép mozgonnyal együtt eladó. — Részletes értesítést a ménesbirtok igazgatóságánál nyerhetni Fogarason, hol a gép is megtekinthető.

Ménésbirtok igazgatóság.

(40) 6-6

Kincsem 1 Sorsjegy 11 sorsjegy 10 csak 10

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. // 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.

Sorsjegyek kaphatók a kiadóhivatalban.

NEIDLINGER G.
Brassó, nagy-utca, 492. szám alatt.

NEIDLINGER G.
Brassó, nagy-utca, 492. szám alatt.

Az eredeti SINGER-féle varrógépek

— a világ legjobbjai, —

és egyszerű s tartós szerkezetük miatt minden más géppel szemben előnyben részesülnek.

Brassóban valódi minőségben kapható egyedül

Neidlinger G.

ozög raktárában: Nagy-utca, 492. szám a att.

(20c) 3-